

Hermann Wüschers liv följer Europas moderna historia. Barn-
domen i en sachsisk småstad präglades av andra världskrigets
fasor. På radion hördes trumpetfanfarer, högstämda medde-
landen om segrar, tal och marschmusik. När han som sexåring
tillsammans med sin mor skulle stiga på ett tåg stod Hitlers privata tåg
på samma station. Folkmassan jublade. Hermann förlorade talförmågan
under flera timmar – han hade sett Führern! Några år senare skulle
Röda armén tåga in och Stalins porträtt hängas upp på torget. Folk svalt
och Hermann flyttades ut på landsbygden där tillgången på mat var
bättre.

Vid 14 års ålder blev Hermann typograflärling och arbetade sedan
som handsättare och korrekturläsare. Han var tidigt intresserad av främ-
mande språk och kom 1959 som utbytesarbetare till England, där han
läste engelska och franska och så småningom fick jobb hos Oxford Uni-
versity Press.

Till Uppsala kom han 1963 för en anställning som manuskriptgrans-
kare vid Almqvist & Wiksell. Fem år senare kunde han tack vare ett
brittiskt stipendium läsa in gymnasiet och studera ett år i Oxford. Han
blev fil kand i Uppsala 1972 och disputerade 1980 på en avhandling om
poeten William Wordsworth.

Hermann hade tydliga åsikter. Som ung i DDR blev han övertygad
socialist och beklagade senare att det tagit honom tjugo år att inse den
västerländska demokratins överlägsenhet. Som gymnasielektor under
1980- och 90-talet var han mycket kritisk mot vad han betraktade som
skolans intellektuella förfall under en täckmantel av fina ord som
demokrati och rättvisa. Men eleverna älskade Hermann för hans värme,
humor och respektfulla sätt att bemöta unga människor. Kanske också
för hans genuina patos när det kom till begrepp som fred och frihet.

Hermann accepterade aldrig Tysklands delning, som så smärtsamt
skiljde honom från hans familj. På sin 80-årsdag hedrade han återför-
eningen genom att värdigt gå med en EU-flagga från östra till västra
sidan av Berlin genom Brandenburger Tor. Som varm anhängare av EU
blev han förtvivlad när hans kära England röstade för Brexit.

”And hark! how blithe the throstle sings! He, too, is no mean preacher:
Come forth into the light of things, Let Nature be your teacher” skriver
favoritpoeten Wordsworth. Hermann dyrkade naturen och fann sitt
paradis i skogarna runt det bokspäckade torpet i Vittinge, där trasten
nu får predika för nya vandrare.

Cari Hildebrand

Dr. Hermann J. Wüscher

* 17 maj 1935 i Rochlitz, Tyskland

† 2 december 2021 i Uppsala

BEGRAVNINGSGUDSTJÄNST

Helga Trefaldighets kyrka, Uppsala

4 februari 2021

*Our birth is but a sleep and a forgetting;
The Soul that rises with us, our life's Star,
Hath had elsewhere its setting
And cometh from afar;
Not in entire forgetfulness,
And not in utter nakedness,
But trailing clouds of glory do we come
From God, who is our home.*

– William Wordsworth

Officiant: Sigrid Ribbenson
Organist: Jens P. Henriksson
Solosång: Paulina Pfeiffer och Lily Loraine

Klockringning

Preludium: *Improvisation över tyska, engelska
och svenska nationalsångerna*

Psalm 222: *Just som jag är (Just as I am)*

Griftetal

Solosång: *Koppången* (K. Moraeus/P. Bäckman)

*Överlåtelse

Bibelläsning

Solosång: *Ave Maria* (F. Schubert)
i arr. för sång och violin av Lily Loraine

Psalm 304: *Lär mig, du skog, att vissna glad*

Förbön

Fader vår

Psalm 297: *Härlig är jorden*

Avskedstagande
till musik av Peter Wüscher

Solosång: *Bist du bei mir* (G. Stölzer)

Slutbön

Välsignelsen

Postludium: *Ode to joy* (L. van Beethoven)